

“మనసుతో మనసు చెలిమి చేస్తేనే మనువుకు అర్థం ఏర్పడుతుంది. ఆ మనసు పలికే మూగ వూసులు పారిజాతాలై ఊహల్ని సేస్తారుస్తూంటే మనిషి తనువు తరిస్తుంది.”

అసలు ఉత్పల మనసు ఎలా అర్థం చేసుకోవాలో తెలియడం లేదు శరత్చంద్రకి. ఒకసారి ఆమె ఏమీ తెలియని అమానుషకురాలనిపిస్తుంది. ఒకసారి ఆమెలో ఏదో లోటు దాగివుందన్న అనుమానం కలిగి చెప్పలేని కోరిక వస్తుంది. అలా మాట్లాడవద్దని ఆమెను వారించాలనుకుంటాడు. కానీ తన ఫీలింగ్స్ నీ, అసంతృప్తిని ఏమాత్రం గుర్తించకుండా తన ధోరణిలో తను చెప్పుకుపోతూంటే ఉత్పలను ఎలా ఆపాలో అర్థం కాక ఆమె మాటల్ని నిర్లిప్తంగా వింటుంటాడు. కానీ ఆమె మాటలు వింటుంటే శరత్చంద్రకి నిఘాంతాహం కలుగుతోంది. ఎప్పుడూ అదే గోల, వారిద్దరి మధ్య ఏదో సంబంధం తప్పక వుండే వుంటుంది. లేకపోతే పదే పదే ఎందుకు అతణ్ణి గురించి మాట్లాడుతుంటుంది. నిజానికి ఉత్పల మాటకు ముందు, 'మా ఉమ. మా ఉమ' అంటూ మొదలుపెడితే కొత్తలో 'ఉమ' అంటే ఎవరో తన స్నేహితురాలు అనుకొని ఆ కబుర్లు, కథలు అన్నీ ఉత్పాహంగానే వినేవాడు. పోను పోను ఆ ఉమ స్త్రీ కాదని, ఉమాపతి అనే పురుషుడని తెలిసి కాస్త గాబరాపడ్డాడు. అయినా ముందు ఏదోలే పరిచయం స్తుడో, పారుగింటివాడో, లేకపోతే ఏ దూరపుబంధువో కావచ్చని సర్దుకున్నాడు. రాను రాను ఉమ కథలు మరీ ఎక్కువై అతణ్ణి విసిగించసాగాయి. అంతేకాక ఏదో తెలియని ఘోషన, భార్య 'మనసు'ను గురించి ఏదో చెప్పలేని భయం అతనిలో చోటుచేసుకోసాగాయి.

ఇక్కడ శరత్చంద్ర, భార్య ఉత్పల గురించి రెండుమాటలు చెప్పాలి. దశరథ రామయ్య, శకుంతలమ్మగార్ల గారల బిడ్డ ఉత్పల దశరథరామయ్య ఆ ఊరి కామందు. తమ ఇంట పండిన మహలక్ష్మి అని, తన కన్నకొడుకు కన్నా చాలా మిన్నగా చూసేవారు ఆమెను. అమ్మానాన్నల మురాగంలో ఆమె జీవితం రాగమయంగా సాగిపోయేది. తండ్రి గారాబం, తల్లి మమకారం వెళ్ల ఆమె పదహారేళ్ల పరువం లోనికి ప్రవేశించినా పరకాల పాపాయిగానే మిగిలిపోయింది.

ఉత్పల అమాయకురాలేమీ కాదుగాని స్వతహాగా అతి మంచిగుణం గల అమ్మాయి. తన మనసులో ఏమీ దాచుకోలేనితత్వం వాడంతో మనుషుల మధ్య సాధారణంగా కనిపించే అల్పబుద్ధి, సంకుచితత్వాలు ఆమెలో ముఖ్యమైనవి కానరావు.

నచ్చిన విషయాన్ని నిస్సంకోచంగా చెప్పగలగడం ఆమె నైజం. అదీగాక అమ్మాయిలకి సహజంగా అలవాడే వినయం, విధేయత, సిగ్గు కొరవడి చదువులో కూడా ఒకీంత వెనుకంజలో వుండేది. మందకోడిగా వుండే ఆమె చదువు, ఆటపాటలు, ఇంటిపనుల మీద కూడా శ్రద్ధ చూపించేది కాదు. అంతగా వున్నా చురుకుపాలు తక్కువ కావడంతో పుస్తకాల మీద మనసు ఎక్కువ లగ్నం చేసేది కాదు. ఉత్పల అన్న బాలాజీ, అతని క్లాస్ మేట్ ఉమాపతి. చదువులో అతనిది ఎప్పుడూ పైచేయి అయినా మిగతావారికి ఎప్పుడూ దూరంగా వుండేవాడు.

శరత్చంద్రుడు

ఉమాపతికి స్నేహితులు ఎవరైనా వున్నారంటే అది బాలాజీ, అతని చెల్లెలు ఉత్పల మాత్రమే. ఉమాపతి దుష్టతహాగా చురుకైనవాడు. తన తెలివితేటలతో దశరథరామయ్యగారిని అన్ని విషయాలలోను ఆకట్టుకునేవాడు. అనాథ అయిన ఉమాపతికి దశరథ రామయ్య తన చేతనైన చేయూతనందించేవారు.

ఉమాపతికి ఉత్పల అంటే అభిమానం. తన ఉన్నతికి ఆధారమైన కామందు గారమ్మాయి, అమ్మానాన్నల అతి గారాబం మాటున వాస్తవాన్ని ఆకళింపు చేసుకోలేకపోతోంది. ఆ ఈడు పిల్లలు చదువుసంధ్యలలోను, ఆటపాటలలోను ఎంతో ముంమంటుంటే, ఆమె ఆ విషయాల్లో ఎంతో వెనుకంజ వేస్తోంది. ఎదిగే వయస్సులో ఎదగని మనస్సుతో చిత్రంగా వుండే ఆమెను చూసి ఉమాపతి చాలా బాధపడేవాడు. ఆమె ఈ కాలపు ఆడపిల్లల్లా వుండాలని ఆశపడేవాడు. చిన్నతనం నుండి ఆమెను గైడ్ చేసే ఉమాపతి తెల్లవారుఝామున చదువుకు నిద్ర లేపి ఆమెను కూర్చోపెట్టడం, అర్థరాత్రి చాలాసేపటివరకు చదివించి ఆమెకు తెలియని విషయాలు చెప్పడం చేసేవాడు. ఉత్పలను స్కూలుకు తీసికెళ్లడం నుండి పరీక్ష ఫీజు కట్టడం, చివరికి పరీక్షలకు తీసికెళ్లి ఎగ్జామ్స్ హాల్లో నెంబరు చూసి కూర్చోపెట్టి బయటకు వచ్చేవరకు కూడా అతనిదే బాధ్యతైపోయింది. ఎప్పుడూ తమ పనుల్లో తలమునకలై వుండే దశరథరామయ్యకి ఉమాపతి తమ ఇంట్లో ఒకడిగా కలిసిపోవడం ఆనందం కలిగించేది. శకుంతలమ్మగారి అభి

మానం కూడా సంపాదించడంతో ఆమెను ఇంట్లో ఒక పెద్ద దిక్కు అయిపోయాడు.

తన తెలివితేటలతో, స్వచ్ఛమైన వ్యక్తిత్వంతో తన అన్న చదువుసంధ్యల్ని, తన బాగోగుల్ని చూసే ఉమాపతి, ఆమెలో మామూలు మనిషి స్థాయినుండి ఉన్నతమైన స్థానాన్ని సంపాదించాడు. లాలించి, బుజ్జగించి, బాధ్యతల్ని గుర్తుచేసి మనిషిగా తీర్చిదిద్దిన అతన్ని తను జన్మలో మరచిపోకలదా...నెవ్వర్.

యుక్తవయస్సులో అమ్మానాన్నలు తనకు పెళ్లి సంబంధాల్ని చూస్తుంటే తన ఆత్మబంధువును ఒదిలి వెళ్లలేని ఆమె మనసు విలవిలలాడింది. చివరికి తమ జీవన పయనంలో తన స్టేషన్ వచ్చేసరికి శరత్చంద్ర చేయి పట్టుకుని రైలు దిగక తప్పలేదు ఉత్పలకి. ఎవరో తెలియని పరాయి మనిషి చేయి అందుకున్న ఆమె హృదయంలో మొదట కలకలం

రేగినా తరువాత శరత్చంద్ర మంచిమనిషి, సహృదయుడని తెలిసి సరిపెట్టుకుంది.

కొత్తగా వివాహమై కాపురానికొచ్చిన భార్య ధోరణి శరత్చంద్రకు వింత కలిగిస్తోంది.

ఒక నాలుగురోజులు ఇద్దరూ ప్రపంచం తెలియని ప్రణయంలో విహరించాక వాస్తవ లోకంలో పడ్డారు. ఏరి కోరి చేసుకున్న ఉత్పల తన సొందర్యంతోను, విలాసంతోను శరత్చంద్ర హృదయాన్ని పూర్తిగా ఆకర్షించి ఆకట్టుకుంది. ఆమె పట్ల అమితమైన ప్రేమానురాగాలు చోటుచేసుకున్నాయి.

ఒకసారి ఇద్దరూ ఏదో సరదా సరాగాల్లో వుండగా అంది. "మా ఉమకైతే నేనిప్పుడే పెళ్లి చేసుకొని సెటిల్మెంట్ వడం ఇష్టం లేదు. నీలాంటి ఇంటిటిజెంట్ గర్ల్ అప్పుడే పెళ్లిచేసుకొని వంటింటికి అంకితమైపోవడం ఏమిటి. నీవు బాగా చదివి పోస్టు గ్రాడ్యుయేషన్ చెయ్యాలి అనేవాడు."

శరత్చంద్ర మనసు కాస్త చిన్నబుచ్చుకొంది. "పెళ్లి అయినంత మాత్రాన అందరూ వంటింటికే పరిమితమైపోతారా! నిజంగా చదువుకోవాలనే ఆసక్తి వుంటే ఎందుకు చదువుకోకూడదు. మేరేజ్ అయ్యాక చదువుకొని డిగ్రీలు సంపాదించి ఉద్యోగంలో చేరినవాళ్లు ఎంతమంది లేరు. నీకు పైకి చదువాలని వుంటే చెప్పు. కరెస్పాండెన్స్ కోర్సులో చేరుదువుగాని" చదువు ఆపెయ్యమంటే తనెక్కడ నిరంకుశ భర్త అని నిందిస్తుందోనన్న భయంతో ఒక ఆఫర్ ఇచ్చాడు.

"నేను అసలే లేజీ ఫెలోని, మా ఉమ అలా అనేవాడని చెప్పాను కానీ ఇంకేం చదువూ" అని దీర్ఘం తీసి "అతను ఊళ్లో లేకపోబట్టి సరిపోయింది, లేక

పోతే..." అని ఆగింది.

"లేకపోతే... మన పెళ్లి అయ్యేదే కాదంటావా?" అన్నాడు శరత్చంద్ర వింతగా, ఎవడో ఈ ఉమ?

పరాయి మనిషిని తన భార్య ఇంతగా ప్రశంసించడం శరత్చంద్రకు బాధనిపించింది. కానీ అతడి గురించి మరిన్ని వివరాలడిగి, వారిద్దరి స్నేహాన్ని ముంత అర్థం చేసుకునే ప్రయత్నం చెయ్యలేకపోయాడు. చదువు సంస్కారం గల మనిషి, భార్యను పొషాటుగానైనా ఇంకో మనిషితో ఇంకోవిధంగా భావించలేడు.

అయినా మన మనలో

వాడు.

కాని ఆమె మానదు. ప్రతిరోజూ ఎందుకో ఒకం దుకు ఏదో సందర్భంలో అతన్ని గుర్తుచేసుకుంటూనే వుంటుంది. గుర్తుచేసుకోవడంతో ఆగడం శరత్చంద్రని కూర్చోపెట్టి ఏదో సంఘటన తాలూకు చిన్న పిట్టకథ చెప్తుంది. అంతే శరత్చంద్ర మూడ్ ఆఫ్ అయిపోతుంది. ఆమెను ఏమీ అనలేక ఆ స్మృతులను భరించలేక మనసులో విలపి లలాడుతుంటాడు.

ఒకసారి 'ఫ్రెండ్' అంటుంది, ఒకసారి 'బాస్' అంటుంది. మరోసారి 'గురుడు' అంటుంది. ఒక సారి 'ఉమ' అంటుంది. ఆమె నిత్యం ఆ ఉమ అనే అదృష్టవంతుణ్ణి తలచుకున్నంతగా, తల్లిదండ్రుల్ని, తోడబుట్టినవారిని కూడా తలచుకోదు.

అతని స్పందన ఎలా వుంది? తను

మాట్లాడుతుంటే శరత్

చంద్ర ఫీలింగ్స్ ఎలా

వుంటాయి అన్న

సంకోచం కూడా

కనబడదు.

తన మనసులోని

జ్ఞాపకాలను మనసం

చేసుకుంటున్న

ట్లుంటుంది.

తను చెప్పేది

అతను రిస్పాండ్

చేసుకున్నాడా

లేదా అని కూడా

పట్టించుకోదు.

చెప్పా

చెప్పా

ఒక్క

సారి

మూడీ

అయిపో

తుంది.

ముఖం

ఏమిలో

దిగులుగా

పేలవంగా

రంగు

ఈమెను ఇంతగా ప్రభావితం చేస్తున్నాడనుకొని.

"అది కాదు కానీ..." అని ఆగి "ఉమ అంటే మా మనస్సుకి, డాడీకి కూడా చాలా ఇష్టం. అతనేం చేసినా వాటినే అంగీకరిస్తారు. ఎందుకంటే అతనెంతో తెలివైనవాడు. అన్నీ ముందగా వెనుకా ఆలోచించి చెప్తాడు. మా డాడీకి కుడి భుజంలా వుండేవాడు. ఉద్యోగం చేసినా చెయ్యకపోయినా ఆ కపిల్లలకి చదువు అవసరం అంటాడు."

అంది కళ్లు అర మోడ్చి తన్ను యంగా.

మనిషికి కొన్ని బలహీ నతలుంటాయి, కానీ నైతిక విలువల కోట్ల ఆ బలహీనత్వం ఒక హద్దు దాటి బయట వెళ్లకుండా కాపాడుకుంటుంది. ఎప్పుడైతే అంకితం మనిషిని గెలుస్తుందో ఆ కోరిక బద్దలై పోతుంది.

శరత్చంద్ర మది మైదానం చీకటితో అలుముకుపోతోంది. అప్పుడే ఆకాశంలో ఉదయించడానికి తంటా పడుతూన్న చంద్రుడు, అభాగ్యుడు అవుతుంటేని స్వర్గంలా వున్నాడు. కన్న కలలు కాబూడిద అయినప్పుడు, ఊహలు ఎండమవుల్లా వెక్కిరించినప్పుడు సహనాన్ని కోల్పోతాడనమానవుడు.

జెలసీ, ఉక్రోశం, ఎందుకో దిగులు. ఉత్పల ఆ ఉమ గురించి తనద గ్గర మాట్లాడకుండా వుంటే బావుండుననుకొనే

వడలి రాధాకృష్ణ

మారిపోతుంది. మబ్బు కమ్మిన కళ్లలో నీలిసీద బరువుగా కదులుతుంది. తక్కువ సంభాషణ ఆసీ ఏదో పని మిష మీద శరత్చంద్ర చూపుల్నుంచి తప్పించుకొని లోపలికి వెళ్లిపోతుంది.

ఒకసారి ఉండపట్టలేక అడిగాడు. "మరి నీ ఉమాపతినే పెళ్లి చేసుకోలేకపోయావా! నన్నెం

దుకు చేసుకున్నావ్?" అని.

"ఇంతకీ నన్ను అర్థం చేసుకున్నది ఇదేనన్నమాట. అభిమానం వేరు, పెళ్లి వేరు. స్నేహం వేరు, జీవితం వేరు. మనం నేనే స్నేహాలన్నీ పెళ్లిళ్ల వరకూ వెడతాయనుకోవడం పొరపాటు. ఉమాపతిని మీరు తక్కువగా అర్థం చేసుకుంటున్నారు. అతను నాకు, మా కుటుంబానికి కావాల్సిన వ్యక్తి. అతను దగ్గర లేకుండా నేను మిమ్మల్ని పెళ్లి చేసుకోవడం నాకిష్టం లేదు. కానీ అది సమయానికి అతనికి బ్యాంక్ ఉద్యోగం వచ్చి కలకత్తాలో జాయిన్ కావాల్సిరావడంతో పెళ్లి సమయానికి వుండకుండా పోయాడు. ఒక్కమాటలో చెప్పాలంటే నేను మిమ్మల్ని పెళ్లి చేసుకుంటున్నానన్న ఆనందం కన్నా, అతను ఆ సమయానికి లేకపోవడం నాకు ఎంతో బాధ కలిగించింది.

శరత్చంద్ర నోట మాకు రాలేదు. ఏమిటి మనిషి, తన ముందు మరో మనిషిని పొగిడితే తను భరించగలడా? అని పెళ్లి అయిన తొలి రోజుల్లో, ఒకరి పట్ల ఒకరికి పూర్తిగా అపగాహన లేని రోజుల్లో, పడుచు జంట ఊహల్లోనికి మరో వ్యక్తి ప్రవేశిస్తే వారిద్దరి మధ్య మురాగం ఎలా చిగురిస్తుంది. అయినా ఏమిటి మనిషి తన భర్త మనసెరిగి మనుషుకోలేని ఈమె వివేక ప్రవర్తన ఏమిటి?

ఒకసారి దశరథరామయ్య శకుంతలమ్మ వచ్చి నప్పుడు కూడా వారిమధ్య ఇలా ప్రస్తావన. "ఉమాపతి మొన్న రాసిన లెటర్లో నన్ను అడిగాడు, నీ పెళ్లికి రాలేకపోయినందుకు చాలా బాధపడ్డాడు."

"అల్లుడూ! ఉమాపతికి ఉత్పల అంటే చాలా మమకారం. ఆమెను చూసి ఎంతగానో పొంగిపోయేవాడు. ఆమె సంతోషాన్ని తన సంతోషంగా భావించేవాడు."

"శరత్ చంద్రలో ఆవేశం పెల్లుబికింది. తన భార్య ఆరాధించే ఆ యువకుని ఎంత అద్భుతం అవుతుడు. సాధారణంగా ప్రతి క్రమంగానీ పెళ్లికి ముందు వ్యవహారాల్ని ఎట్టి పరిస్థితి లోనూ చెప్పకుండా రాజీపడి మనం లోనే ఆజ్ఞాపకాల్ని సమాధి చేస్తూ ఉంటారు. అలా చేయడం పక్షంలో వింత వింత సమస్యలు కొనితెచ్చుకున్నవారవుతారు. కానీ ఉత్పల! అతన్ని ఎప్పుడూ హైలైట్ చేసి మాట్లాడుతుంటుంది. అతను లేనిదే తన జీవితం లేనట్లు, అతను తన ప్రాణం న్నట్లు ఆమె మాటలు వింటుంటే అతను చాలా ముందరగా, అందగాడు, ఉన్నతంగా అనిపిస్తోంది శరత్చంద్రకు.

తన భార్య మెచ్చుకు

అతన్ని ఒకసారి చూడాలనిపించింది తనకు.

"ఇతనేనండీ! మా ఉమాపతి- ఉమా! మా పెళ్లికి రాలేదు కదూ. మీట్ మై హబ్బెండ్ శరత్ చంద్ర. ఉమాపతిని చూసిన శరత్చంద్ర అవాక్కం పోయాడు.

'ఇతని గురించేనా తన భార్య ఎంతో గొప్పగా చెప్పింది'

అతని నడక, రూపం, మాటతీరు చూస్తే 'మనుషుల్లో మరీ ఇంత అందవికారులు, కురూపులు ఉంటారా' అనిపించి శరత్చంద్ర మనసు బాధపడింది.

చీకటిలో నిలబడితే మనిషి కనిపించనంతటి నయపుభాయ, కుంటినడక, అంగవైకల్యపు చేతులు, చెదిరినజుట్టు, మాసిన గెడ్డం, చికాకుగొలిచిన కనుముక్కు తీరులతో చాలా వికృతంగా కనిపిస్తున్నాడు. శరత్చంద్రకు ఎందుకో 'పదహారేళ్ల మనసు' సినిమాలో చంద్రమోహన్ గుర్తుకు వచ్చింది.

"నమస్కారమండీ! దశరథరామయ్యగారు నాకు దారి చూపించినదేవుడు. వాళ్లబబ్బాయి బాబాజీ నాకు క్లాస్ మేట్. ఇక ఉత్పల మా బంగారు తల్లి. మా అందరి గారాలపట్టి. నాకు ఈ మధ్యన 'ఫిరకల్లి హండీ కాస్ట్' రిజర్వేషన్ కోలాలో బ్యాంక్ ఉద్యోగం వచ్చింది. పోస్టింగ్ కలకత్తా. దూరం కావడంతో సెలవువీలుకాక మీ పెళ్లికి రాలేకపోయాను.

"ఈమెకు బాధ, బరువు అనేవి తెలియకుండా చాలా అపురూపంగా సెంచుకుని మీచేతుల్లో పెట్టాం. మీరు చాలా మంచి వారు. మా అమ్మాయికి ఒక భర్తగా మంచి జీవితాన్ని ఇస్తా

రని మా కోరిక' తన చేతులు పట్టుకుని సాధించి పడుతున్న ఉమాపతి మనసులోని ఆర్థిక బాధను చలించిపోయాడు శరత్చంద్ర. అతని గురించి రాన్ని చూసి సిగ్గుతో కుచించుకుపోయాడు. స్వార్థం, సంకుచితత్వాలకతీతమైన ఉమాపతి వ్యక్తిత్వం ముందు, దృఢమైన అతని సంస్కారం ముందు తాను చాలా చిన్నవాడుగా అనిపించింది. అతని అంగవైకల్యం చాలా చిన్న విషయంగా తోచింది.

తను ఉత్పలని ఎంత అపార్థం చేసుకున్నాడు. అనివేకంతో లేనిపోనివి విపరీతంగా ఊహించుకుని భార్యపై అపోహలు ఏర్పరచుకున్నాడు. ఉమాపతి ఎంత మంచివాడు. అందుకే అతని బాహ్యరూపాన్ని పట్టించుకోకుండా అంతః సౌందర్యాన్ని ఉత్పల మెచ్చుకునేది. అసలు తమ బలహీనతల్ని నొక్కిపట్టి పైకి కృత్రిమంగా నవ్వుతూ కన్పించే జనావళి మధ్య తన భార్య ఎంత ఉన్నతురాలు. మనసులో ఏమీ దాచుకోకుండా, కలమషం అనేది లేకుండా అంతా పైకి చెప్పేసే బోళామనిషి ఆమె. అటువంటి ఆమెను తను అపార్థం చేసుకుని వారొద్దరి మధ్య ఏదో ఉందని విపరీతంగా ఊహించుకున్నాడు.

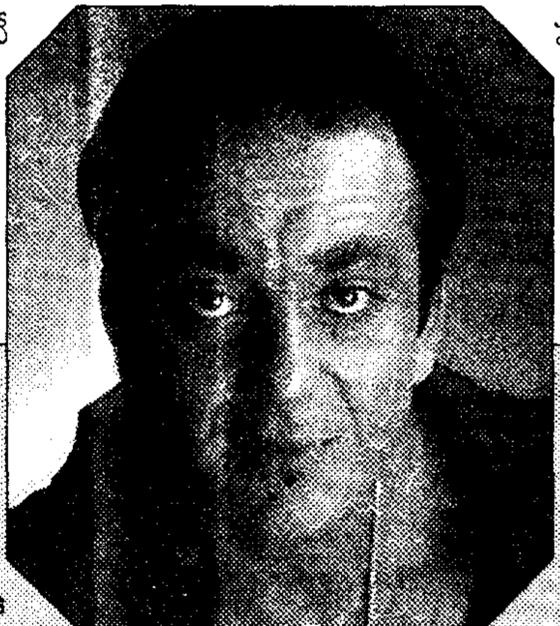
"మా ఉమాపతితో మాట్లాడుతుంటే ఉండండి, వంట క్షణంలో రెడీ చేస్తాను"

"అది సరే! అతను అటువంటి లోపం కలకత్తాని నాకు ముందుగా ఎందుకు చెప్పలేదు"

"నాకు నచ్చిన వ్యక్తుల లోపాల్ని, నోటితో చెప్పడానికి నా మనసు అంగీకరించదు. ఉమా

హరణకు మీ విషయాన్నే తీసుకోండి, మీరు నా భర్త. మిమ్మల్ని ప్రేమిస్తాను, గౌరవిస్తాను, ఆరాధిస్తాను. మీరంటే చాలా ఇష్టం. కానీ గతంలో మాకు సహాయపడిన ఉమాపతిని గురించి చెప్తోంది మీరు చాలా అసహనానికి గురిపడడం నేను గమనిస్తూనే ఉండేదాన్ని. కానీ మీరే విషయం గ్రహిస్తారని మిమ్మల్ని, మీ బలహీనతను నేను ఎప్పుడూ నా నోటితో మీకు చెప్పలేదు."

భార్య మనసు అర్థం చేసుకున్న శరత్చంద్ర అపురూపంగా ఆమెను దగ్గరకు తీసుకున్నాడు. అలా తీసుకోవడంలో ప్రేమ, అభిమానం, అనురాగం, వాత్సల్యం స్పష్టంగా కనిపించున్నాయి.

సంజయ్ సెషెల్ సాంగ్

హీరోయిన్స్ అందరూ పెద్ద బేనర్ వున్న సినిమాల్లో గెస్ట్ పాత్రో, లేదా ఏదైనా ఓ పాటలోనో నటించిన వాళ్లే. ఉదాహరణకి 'చైనాగేట్'లో ఊర్మిళ, 'సూతకో'లో మమతా కులకర్ణి, 'బడేమియా ఛో బేమియా'లో మాధురీ దీక్షిత్ ఫిలింస్ లో సుస్మితా సేన్, 'దిల్ వాలోంకా దిల్ లో శిల్పా', 'దిల్ సే'లో మల్లెకా అరోరా... ఇలా చాలామంది హీరోయిన్స్ పాటల్లో నటించి, మెప్పించారు. మరి మగాల్లైనా తక్కువ తిన్నది అని, సంజయ్ దత్ కూడా డేవిడ్ వావన్ సినిమాలో ఓ సెషెల్ సాంగ్ చేసి అభిమానుల్ని మెప్పిస్తానని కాలెంజ్ చేశాడట. చూడాలి! ఎంతగా మెప్పిస్తాడో!

-విశ్రుత